

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **I.**, bývajúceho v L., proti žalovanému **V.**, bývajúcemu v T., prechodne bytom T., **o zaplataenie 3.952 Sk**, vedenej na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 9 C 153/01, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 27. februára 2007 sp. zn. 8 Co 400/2006, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 27. februára 2007 sp. zn. 8 Co 400/2006 **o d m i e t a .**

Žalovanému náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Martin rozsudkom z 8. júna 2006 č.k. 9 C 153/2001–148 uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 841 Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku a vo zvyšku (v časti nároku nad sumu 841 Sk do sumy 3.952 Sk) žalobu zamietol. Súčasne vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalovaný zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil žalobcovi na okuliároch v sume 1.682 Sk pri konflikte na jeho pozemku dňa 26.6.1999. Vzhľadom na zistené spoluzavinenie žalobcu na vzniknutej škode, ktoré okresný súd ustálil v rozsahu jednej polovice, znížil náhradu škody o túto mieru účasti poškodeného na vzniku škody. Keďže žalobca u ďalšej uplatňovanej škody (na omietke, stromčekoch a nemajetkovej ujmy v celkovej sume 2.270 Sk) nepreukázal príčinnú súvislosť medzi jej vznikom a konaním žalovaného, priznal žalobcovi náhradu v rozsahu 841 Sk a časť náhrady žalobcom uplatnenej nad túto sumu považoval za nárok, ktorý žalobca požadoval neopodstatnene.

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 27. februára 2007 sp. zn. 8 Co 400/2006 na odvolanie žalobcu rozsudok okresného súdu potvrdil a žalovanému náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Stotožnil sa so všetkými rozhodujúcimi skutkovými a právnymi závermi, na ktorých okresný súd založil svoje rozhodnutie. Považoval ho preto za vecne správne.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal včas dovolanie žalobca. Navrhol rozsudok odvolacieho súdu a tiež súdu prvého stupňa zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Uviedol, že v konaní pred súdmi nižších stupňov bola porušená zásada spravodlivého a nestranného súdneho procesu. Vytýkal odvolaciemu súdu, že odobril skutkové a následne právne závery súdu prvého stupňa, hoci okresný súd flagrantným spôsobom porušil ustanovenie § 132 O.s.p., jeho podstatu a zmysel. Namietal, že súd prvého stupňa i odvolací súd nehodnotili vykonané dôkazy nestranne a objektívne z hľadiska ich hodnovernosti a pravdivosti. Inak by nemohli dospieť k tým skutkovým a následne právnym záverom, na ktorých svoje rozhodnutia založili. Mal za to, že konanie pred súdmi nižších stupňov je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, resp. že rozhodnutie krajského súdu i okresného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Okrem toho namietal, že krajský súd nedostatočným spôsobom odôvodnil výrok o trovách konania, z ktorého dôvodu je táto časť rozsudku nepreskúmateľná pre nezrozumiteľnosť.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu uviedol, že rozsudky okresného a krajského súdu rešpektuje. Priznané plnenie poskytol žalobcovi formou poštovej poukážky, ktoré však žalobca neprevzal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods.1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal účastník konania, skúmal predovšetkým jeho prípustnosť. Dospel pritom k záveru, že dovolanie smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania sú upravené v ustanoveniach § 237, § 238 a § 239 O.s.p. V ustanovení § 237 O.s.p. sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu. Ustanovenie § 238 O.s.p. upravuje dôvody prípustnosti dovolania proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme rozsudku a v ustanovení § 239 O.s.p. sú uvedené dôvody prípustnosti dovolania, ktoré smerujú proti rozhodnutiam odvolacieho súdu vydaným vo forme uznesenia.

Podmienky prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydaného vo forme rozsudku upravuje ustanovenie § 238 O.s.p., podľa ktorého je dovolanie prípustné, ak smeruje proti rozsudku, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.), alebo proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo proti rozsudku, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

V preskúmvanej veci žalobca napadol dovolaním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (§ 219 O.s.p.). Jeho dovolanie teda nesmeruje proti takému rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. Dovolanie podľa § 238 ods. 1 O.s.p. preto nie je prípustné. Nejde ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože odvolací súd v tejto veci nerozhodoval (§ 238 ods. 2 O.s.p.). Nejedná sa ani o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 238 ods. 3 O.s.p.). Dovolanie v tejto veci preto podľa § 238 O.s.p. prípustné nie je.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní, postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v ustanovení § 237 O.s.p., neobmedzil sa odvolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa komplexne zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j., či v prejednávanej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne

rozhodnutej alebo už prv začatého konania, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania nesprávne obsadeným súdom).

Vady uvedené v tomto ustanovení žalobca v dovolaní výslovne nenamietal a ani dovolací súd nezistil, že by konanie pred odvolacím súdom trpelo niektorou z nich. Dovolanie v tejto veci preto ani podľa § 237 O.s.p. prípustné nie je.

Pokiaľ dovolateľ namietal, že konanie pred odvolacím súdom je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, resp. že odvolací súd nesprávne právne vec posúdil, treba uviesť, že uvedené námietky nespôsobujú existenciu vady v zmysle § 237 O.s.p. Námietky účastníka konania, ktorými vytyka súdu existenciu tzv. inej vady a omyl pri aplikácii práva, treba považovať za dovolacie dôvody podľa § 241 ods. 2 písm. b/ a c/ O.s.p., ktoré však sami o sebe prípustnosť dovolania nezakladajú. Skutočnosť, že by konanie bolo postihnuté tzv. inou vadou, resp. že by rozhodnutie prípadne aj spočívalo na nesprávnom právnom posúdení veci, môže byť len odôvodnením dovolania za predpokladu, ak je toto prípustné, nie však dôvodom jeho prípustnosti podľa § 236 a nasl. O.s.p.

Pre úplnosť treba dodať, že pokiaľ žalobca napáda dovolaním aj výrok rozsudku odvolacieho súdu o trovách konania, tento výrok sa síce stáva súčasťou výroku rozsudku, ale nestráca povahu rozhodnutia vydaného vo forme uznesenia (§ 167 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 151 ods. 1 veta prvá O.s.p.). Vzhľadom na túto povahu rozhodnutia, treba prípustnosť dovolania žalobcu smerujúceho proti výroku o trovách konania, posudzovať podľa ustanovení § 239 O.s.p., ktoré upravujú prípustnosť dovolania proti uzneseniu. V treťom odseku tohto zákonného ustanovenia sú však vymenované prípady, ktoré vylučujú prípustnosť dovolania. Jedným z nich je aj uznesenie o trovách konania. Dovolanie proti takémuto rozhodnutiu preto nie je prípustné.

So zreteľom na vyššie uvedené dôvody možno uzavrieť, že dovolanie žalobcu smerovalo proti rozsudku odvolacieho súdu, proti ktorému podľa § 238 O.s.p. prípustné nie je; keďže neboli zistené ani dôvody prípustnosti uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky jeho dovolanie ako neprípustné odmietol (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

v spojení s § 243b ods. 4 veta prvá O.s.p.) bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

Žalovaný mal v dovolacom konaní úspech, preto mu patrí právo na náhradu trov konania proti žalobcovi, ktorý úspech nemal (§ 243b ods. 4 veta prvá O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Žalovanému však v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu neboli priznané.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 17. decembra 2007

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: